

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. IV. Rata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

LIBER DECIMUS SEXTUS.

CAP. I.

Radix. Norma.

Axioma I.

R

Adice vitiata intelliguntur & rami vitiati, l. si vivat 13. Cod. de bon. matern. Alciat. conf. 7. statuti verba. num. 2. Calt. Jason. in l. maritus. C. de procurat. Pantfchm. 2. quest. 23. n. 7. Et radice infecta, infectum est omne, quod ab ea descendit, l. 1. v. huius rei. ff. de offic. ejus cui mand. jurisd. l. tria pradia 31. ff. de serv. pr. ed. rust. Carpz. P. 3. Constitut. 28. Definit. 9. num. 4. ita cum primum decretum vitio nullitatis laborat, omnia quæ sequuntur eodem vitio afficiuntur. l. 1. quæ sentent. fin. appellat. rescind. ubi not. Bartol. Alexand. & alii citati Gaillo 1. observ. 127. n. 3. conf. l. nec ibi. de Reg. Caron. Quod tamen non trahendum est ad diversum judicium seu novum, si legitime processerit. L. Gilhausen. in arb. crim. cap. 6. part. 2. quæ est de confessione, n. 45. vers. secundo.

II.

Radix omnium malorum est cupiditas, cap. bonorum 7. dist. 47. Et radix omnium bonorum est charitas, cap. quia radix 13. de penit. dist. 2. simulque esse non possunt ambæ. d. c. quia radix.

CAP. II.

Rapere, Raptus.

Axioma I.

Rapere visibiliter est majoris potestatis, quam occultè auferre, cap. penale 13. 14. q. 5.

II.

Raptores non facit necessitas, sed voluntas. cap. discipulos 26. de consecrat. dist. 5. unde & raptor dicitur, qui ultra necessaria sibi retinere probatur, §. 1. vers. ordinandus. distinct. 42. c. sicut 8. §. proprium. dist. 47. qui igitur violenter & publicè tulit aliena, is propriè raptor dicitur, c. penale 13. 14. q. 5. quamvis etiam famæ alterius depravator, etiam raptor dicatur. cap. deteriores 15. 14. q. 1.

III.

Rapinam non permittit, qui furtum prohibuit, cap. penale 13. 14. q. 5.

IV.

Ex quibus causis datur actio furti, ex iisdem etiam datur actio vi bonorum raptorum, quia, uti actio furti ob clandestinam, ita actio vi bonorum raptorum ob violentam competit ablationem. Datur igitur actio vi bonorum raptorum ei, cujus interest, l. 2. §. 23. ff. vi bonor. npt.

CAP. III.

Rarum.

Axioma I.

Rarè quæ accidunt, sapè negligi solent à Legislatore, adeò ut ex his jura non constituantur. l. 3. ff. de LL. l. 3. ff. si pars hered. petatur. Nov. 94. §. 1. Angel. in l. 1. in princ. quod quisque jur. & in l. si negotia. de negot. gest. & in rubr. de oper. nov. nunc. Alex. consil. 187. perpelletis verbis. n. 18. circa finem. vol. 3. Pantfchm. lib. 1. q. 7. num. 20. Leges enim solent rogari ex iis, quæ dñi πλῆ-συν, & frequenter accidunt; cum de eo, quod semel aut bis fit, lex non feratur, l. 3. ff. de LL. sic & Solonis de patricidis forsitan lex ferenda non fuit, quod id scelus aut nunquam, aut rarè evenire soleat.

Declarationis loco tamen addi potest distinctio ipsius Pacii, centur. 1. évamtoφ. q. 9. distinctio inter casus rarè contingentes per se, vel per relationem ad legem aliquam generalem: unde quando dici solet tales plerumque negligi, intelligendum erit ita, non quod nullæ leges de his condantur; sed quod iis non obstantibus leges generales constituantur, quem sequitur & Caspar. Bitsch. in tr. de thesaur. disp. 1. n. 2. vid. & Arist. 3. Eth. cap. ult.

II.

Quæ rarè contingunt, non faciunt impedimentum universis. Nov. 44. cap. 1. §. 3. Quapropter Aristonem Jctum non tantum hoc nomine extollit Plinius jun. 8. Epist. 14. Quod sic publica, ut privata, sic antiqua, ut recentia, sed etiam quæ sic rara, ut assidua tractaverit.

III.

Omne rarum charum, & frequentia vilescit, cap. legimus 24. dist. 93. Lud. Gomez ad §. fuerit. Inst. de action. n. 43. & sapè id, quod rarè fit, pro miraculo habetur. Novell. 105. c. 1. in fin. raritas enim facit pretiositatem, & plus etiam appetitur, d. c. legimus 24. §. sed dicas. dist. 93.

IV.

Rarum est omne, quod magnum est. cap. si officia 2. in fin. distinct. 59. cap. in sancta 4. 2. q. 7.

CAP. IV.

Rata.

Axioma I.

Omnis heres tenetur pro raro, etiam si fisco quid debeatur. Sed limitatur in tributis; hæc enim possessor in solidum solvit etiam pro præterito tempore, imò & unus ex pluribus possessoribus solidum solvit & portionem à reliquis repetit. l. 5. ff. de censib. Perez. C. de annon. & trib. n. 20. seqq. & n. 28.

II.

Creditores in pari jure constituti concurrunt pro ratâ. Perez. C. de debit. civitat. n. 5.

(R) 3

III.

III.

Sumptus, quos unus ex collegis fecit, à confortibus repetit pro ratâ, *l. un. C. sumptus in juncti muneris*, e. gr. si quis solus equos munitionum suppeditaverit.

Amplia: licet reipublic. hoc onus incumbat: nam officiales se ad sumtus interim pro ratâ ferendos (quos postea à republica repetunt) obligasse censentur. Secus est si collegæ pecuniam publicam in proprios usus verterint, tunc enim res publica eam à quolibet directo repetit. *Perez. C. d. t. n. 1. seqq.*

CAP. V.

Rasura.

Rasura vitiat instrumentum. *Dd. in l. fin. C. de edict. div. Hadr. toll.* Scriptura enim rasa falsa præsumitur, *cap. cum olim 12. ibi: sine reprehensione bullæ, chartæ vel literæ. X. de privileg.* Ita e. gr. rasura debilitat testamentum. *Siehard. consil. testam. 1. n. 65.* regulariter tamen rasura testamenti præsumitur facta per testatorem, si testamentum penes eum existat. *Bald. in l. si unus 12. C. de testam.*

Limita: Rasura minima non præjudicat instrumento. *Mascard. de probat. voc. rasum. n. 5.*

CAP. VI.

Ratificatio, Ratihabitio.

Axioma I.

Ratificatio, quæ factio fit, potentior est, quam quæ verbis. *l. Paulus respondit 5. ff. rem mt. haberi, cap. dilecti filii 1. & ibi Dec. notab. 2. extr. de appellat. Farin. 1. consil. crim. 40. n. 17. Matthæ. fil. sing. 106. n. 6.* cum ea non solum verbis, sed & factio ipso, ejus quod præcessit induci possit. *Ruin. consil. 91. num. 10. lib. 1. Honded. consil. 96. n. 56. vol. 2. & intelligitur facta cum omnibus rei prorogate modis & qualitatibus. Marfil. sing. 300. n. 1. Alvis de Alber. sing. 182. per l. si manente 5. ff. de precar. l. 2. §. sed si judex 2. ff. de judic. l. lecta 40. ff. de reb. cred. l. 1. §. & post 9. ubi Alex. ff. de oper. nov. nunc. Gœdd. 3. Consil. Marp. 32. num. 108.*

II.

Ratificationem fieri vel verbis, vel tacite factio, sunt paria. *l. Paulus 5. ff. rem mt. haberi. Socin. consil. 220. col. pen. vers. quartum & ultimum. vol. 2. Dec. consil. 449. n. 43. Paris. consil. 49. n. 1. Decius & Cagnol. in l. semper qui non. ff. de R. l. Cravett. consil. 55. n. 5. & 559. n. 5. Barth. Bertazol. 1. consil. decis. consil. 1. n. 18.*

III.

Ratificatio est stricti juris, nec ultra, quam actum est, extenditur. *cap. tres fratres 35. ff. de pact. l. qui cum tutoribus 9. de transact. & in terminis ratificationis instrumenti reddendarum. rationum ita decidit per multa Socin. consil. 158. in presenti. n. 30. vol. 2. vid. Wesemb. 1. consil. 3. num. 49.*

IV.

Ratificatio non præsumitur. *Mascard. de probat. vol. 3. concl. 1255. num. 1. allegatus à Vult. 2. Consil. Marpurg. 24. n. 22. ideoque probari debet. Ruin. consil. 48. n. 12. vol. 1. Paris. consil. 47. n. 17. vol. 1. Natt. consil. 162. num. 33. vol. 1. & quidem (1.) ratificantem perfectam habuisse negotii scientiam. *Bald. in rubr. C. qui admittit. Alexand. consil. 146. num. 12. vol. 5. Corn. consil. 165. n. 47. Cravett. consil. 197. in fin.* (2.) quod negotium, nomine ratificantis gestum sit, cum ratificari nequeat, quod ratificantis nomine gestum non est. *Bart. in l. qui admittit. Bald. in l. observare. §. posthac. col. 5. vers. decimo tertio ff. de offic. Pro. consil. Dec. in d. l. semper ff. de R. l. n. 11. & consil. 437. n. 2. Vult. lib. 3. Consil. Marpurg. 22. n. 14.* Ratificationem tamen in casibus, ubi præsumptio locum habet, facilius præsumi, quam mandatum, ex *l. si filius 10. C. de petit. hered. probant Socin. consil. 46. col. 2. vers. præterea vol. 3. Dec. consil. 297. num. 2. Socin. junior consil. 48. n. 9. & 10. volum. 2. Cravett. in tractat. antiq. tempor. p. 2. num. 65. Cephal. consil. 240. n. 6. Port. 4. comm. opin. concl. 29. limit. 7. Bertazol. 1. consil. decis. consil. 1. num. 19.* Licet enim mandato ea comparari soleat, interim tamen mandatum præcessisse non præsumitur, *c. cum ad sedem 15. extr. de restit. spoliat.**

V.

Ratificatio nulla cadit in ignorantem, post *Bald. Menoch. recuper. possess. remed. 15. n. 144. & consil. 439. n. 5.* ideoque ad ratificationem requiritur, ut omnia gesta clare lecta & plenè intellecta fuerint. *Oldrad. 5. consil. 329. Bald. 2. consil. 176. Cravett. consil. 197. in fin. Menoch. consil. 1. n. 329. & ratificans plenè instructus esse debet de actibus ratificandis, ut ex Ruin. & Paris. refert. Menoch. consil. 2. n. 295.* siquidem ratificatio circa incognita nihil operatur. *Jafon. 4. consil. 104. sed accuratam certamque scientiam requirit, quod ratificari debet, Menoch. consil. 283. n. 37. atque ideo uti ratificare non dicitur, qui ignoranter aliquid facit, Menoch. consil. 246. n. 40. ita quoque ratificatio actus non nocet ei, qui rei qualitatem ignorat. Menoch. consil. 11. n. 329.*

VI.

Ratificare actum is dicitur, qui ex actu isto lucrum habet. *Menoch. consil. 98. num. 42. vol. 1. Vult. 3. Consil. Marp. 22. n. 126.*

VII.

Ratificari non potest sine solennitate id, quod ab initio fieri non potest sine solennitate. *Innocent. in c. cum dilecti de emt. & vendit.*

VIII.

Ratificatio ex actu necessario inferri debet. *Roman. consil. 291. num. 5. Imola consil. 144. Ti-raquell. de utroque retract. §. 36. gloss. 2. num. 51. Vult. 2. Consil. Marpurg. 29. num. 289.* inde etiam contractum inexpugnabilem facere dicitur. *Decius consil. 181. num. 5. Bellon. consil. 18. num. 16. Paris. consil. 33. num. 17. Gylman. 2. 2. vol. 5. num. 41.*

IX.